U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Radana Malíka v právní věci navrhovatele **Ing. V. Ž.**, proti žalovanému **Magistrátu města Plzně**, se sídlem Škroupova 4, Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 9. 2008, č. j. STAV/4849/08-3, vedeném u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 57 Ca 81/2008, o návrhu navrhovatele na určení lhůty k provedení procesního úkonu,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Navrhovatel **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Navrhovatel (dále i „žalobce“) se svým podáním osobně dodaným Krajskému soudu v Plzni dne 27. 10. 2010 domáhal určení lhůty pro nařízení jednání ve věci vedené u krajského soudu pod sp. zn. 57 Ca 81/2008. Po velmi obsáhlé rekapitulaci procesní historie případu navrhovatel zdůraznil, že požaduje nařízení jednání ve věci – vypsání nového termínu k projednání jeho žaloby, kterou krajskému soudu podal již dne 16. 9. 2008. Žalobou požadoval zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného a dále i to, aby věc příště nerozhodovali soudci Mgr. Kašpírková a Mgr. Krysl, neboť v jeho dříve vedeném sporu rozhodli protiprávně.

V reakci na tuto stížnost mu předseda krajského soudu přípisem ze dne 5. 11. 2010, č. j. St 28/2010 sdělil, že ústní jednání ve věci bylo již nařízeno, při tomto jednání však navrhovatel vznesl námitku podjatosti vůči členům senátu Mgr. Miroslavě Kašpírkové a Mgr. Alexandru Kryslovi. Z toho důvodu bylo jednání odročeno a soudní spis sp. zn. 57 Ca 81/2008 byl dne 21. 10. 2010 odeslán Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o námitce podjatosti proti uvedeným soudcům. Je-li zpochybněna nepodjatost soudu, nelze ve věci nařídit jednání ani pokračovat v nařízeném jednání.

Podle § 174a odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního

úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení (dále jen „návrh na určení lhůty“).

Ze spisového materiálu Nejvyšší správní soud zjistil, že žalobu proti rozhodnutí žalovaného podal navrhovatel dne 16. 9. 2008. Dne 6. 1. 2009 vznesl navrhovatel námitku podjatosti rozhodujících soudců JUDr. Pivoňky, JUDr. Daňkové a Mgr. Kašpírkové. Věc byla tedy předána k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soud a ten usnesením ze dne 28. 1. 2009, č. j. Nao 4/2009 - 151, rozhodl, že jmenovaní soudci nejsou vyloučeni z projednání věci pro podjatost. Dne 11. 3. 2009 zaslal žalovaný soudu vyjádření k žalobě a správní spis. Navrhovatel učinil osobně dne 12. 10. 2009 soudu podání, v němž vyjádřil nesouhlas s rozhodováním soudu bez jednání. Přípisem ze dne 7. 9. 2010 nařídil předseda senátu jednání na den 20. 10. 2010, k němuž předvolal navrhovatele i žalovaného. Při probíhajícím jednání uvedeného dne vznesl navrhovatel námitku podjatosti soudců Mgr. Kašpírkové a Mgr. Krysla. Soud proto odročil jednání za účelem rozhodnutí o námitce podjatosti jmenovaných soudců a dne 26. 10. 2010 předložil věc k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu. Ten usnesením ze dne 19. 11. 2010, č. j. Nao 93/2010 - 209, o námitce podjatosti rozhodl a pro opožděnost ji odmítl.

Podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích, pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází.

Jak bylo uvedeno shora, úkon, jehož provedení se navrhovatel domáhá, soud již provedl. Jednání ve věci sp. zn. 57 Ca 81/2008 soud nařídil na den 20. 10. 2010, jednání také probíhalo, muselo však být pro další procesní úkon iniciovaný navrhovatelem, odročeno do doby, nežli Nejvyšší správní soud rozhodne o navrhovatelově námitce podjatosti rozhodujících soudců. O té již Nejvyšší správní soud rozhodl dne 19. 11. 2010, č. j. Nao 93/2010 - 209 a krajskému soudu tedy již nic nebrání v tom, aby mohl v dříve nařízeném jednání pokračovat.

Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že od 12. 10. 2009 až do 7. 9. 2010 (kdy krajský soud nařídil jednání ve věci) nečinil soud žádné procesní kroky k vyřízení věci a apeluje proto, aby krajský soud v bezprostřední době po obdržení usnesení Nejvyššího správního soudu o námitce podjatosti rozhodujících soudců pokračoval v jednání.

S přihlédnutím k tomu, že v předložené věci byly naplněny zákonné podmínky pro zamítnutí návrhu, neboť úkon, jehož se navrhovatel domáhá (nařízení jednání ve věci), již soud provedl, Nejvyšší správní soud návrh zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 větu druhou, zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení stát tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. listopadu 2010

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu